

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (Συνέχεια)

— Ο πραγματικός υιός του μαρκη-
τίου! συμπληρώνει άπαθώς ο «Ρ».

— Ένα σφύριγμα ακόμη και ο «Νεύας»
άποπλέει.

— Οπωσδήποτε, το σχέδιον της εκδι-
κήσεως, ο συνδυασμός του Σκυλοκερά-
λου, δεν περιορίζεται εις τὰ μέχρι τουδὲ
πραγματοποιηθέντα. Διότι τὴν ἐπαύριον
τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν συνελήφθη ὁ κ.
Χόλκερ, ὁ κ. Βωτιέ, ὁ ὁποῖός ἐν τῷ με-
ταξῷ εἶχε ξεσηκώτῃ τοὺς καλλιτέρους
ἀστυνομικοὺς τοῦ Λονδίνου, ἔλαβεν ἕνα
τηλεφώνημα ἀπὸ ἀγνωστον, ὁ ὁποῖος
τὸν συνεβούλευε νὰ φύγῃ ἀμέσως ἀπὸ
τὸ Λονδίνον, ἐάν δὲν ᾔθελε νὰ συλλη-
φθῇ καὶ αὐτός, ὅπως οἱ τρεῖς ἄλλοι.

— Τί νὰ κάμῃ; Νάντισταθῆ ἦτο σχε-
δὸν ἀδύνατον, δεδομένου, ὅτι ἡ ὀργάνω-
σις τῆς συμμορίας τοῦ Σκυλοκεράλου
ἦτο κατὰ μοναδικόν. Νὰ ὑπακούσῃ; θὰ
ἦτο δεικνία, ἐντελῶς ἀναξία τοῦ Βωτιέ.

— Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ μεταχειρισθῇ
δύλον. Νὰ προσποιηθῇ δηλαδή ὅτι ὑπα-
κούει, νὰ φύγῃ προσωρινῶς καὶ νὰ ἐμ-
φανισθῇ ἔξωθεν, τὴν κατάλληλον στιγ-
μὴν, διὰ νὰ ἐλευθερώτῃ τοὺς ἄλλους.

— Οὕτως ὁ Βωτιέ εἶπεν εἰς τὸ Β α σ ι -
λ ι κ ὸ ν Ξ ε ν ο δ ο χ ε ῖ ο ν ὅτι ἀναχω-
ρεῖ, ἔβαλεν εἰς μίαν βαλίτσαν ὀλίγα ἐν-
δύματα καὶ, μετὰ μίαν ὥραν, ἐπῆγε κατ'
εὐθείαν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Σέριγκ-
Κρός.

— Ἐννοεῖται, ὅτι προτιθέρα ἐπληροφό-
ρησε περὶ τῶν συμβαινόντων τὴν κυ-
ρίαν Χόλκερ καὶ τὴν μικροτέραν ἀδελ-
φὴν τῆς Νέλλης, τὴν ἔξυπνην Ἐδίθ,
ὅτι κατὰ ἐξήγησεν ὅτι ἡ ἀναχώρησις του
δὲν ἔητο παρα τέχνασμα.

— Βασισθῆτε ἑμένα, εἶπεν ἀπο-

χαιρετῶν συγκεκινημένος τὰς δύο Ἀμε-
ρικανίδας. Νὰ εἰσθε βέβαιαι, ὅτι ὄλαι
μου αἱ προσπάθειαι τείνουν πρὸς ἀνεύρε-
σιν τῆς ἀγαπητῆς μῆς Νέλλης καὶ τοῦ
πατέρα της, καθὼς καὶ τοῦ φίλου μῆς
Δερινύ. Ἡ τριπλῆ αὐτῆ ἀρπαγὴ δὲν
ἔχει βέβαια ἄλλον σκοπὸν παρὰ νάναγ-
κασῇ τὸν κ. Χόλκερ νὰ πληρώσῃ με-
γάλον χρηματικὸν ποσόν. Διὰ τοῦτο
πρέπει νὰ εἰσθε ἡσυχες, ὅτι οἱ ἀγαπητοί
μῆς αἰχμαλωτοὶ δὲν διατρέχουν τὸν ἐλά-
χιστον κίνδυνον.

— Ὁ ἀδαμαντοπώλης εἶχε φύγῃ πρὸ
πέντε λεπτῶν, ὅταν ἕνας ἄνθρωπος, ἐν-
δεδυμένος ὡς ἐργάτης μὲ τὰ κυριακά-
τικα, παρουσιάσθη εἰς τὸ Βασιλικὸν Ξε-
νοδοχεῖον καὶ ἐζήτησε νὰ τὸν ἰδῇ.

— Ἐβρυγε πρὸ ὀλίγου γιὰ τὸ Πα-
ρίσι, ἀπεκρίθη ὁ θυρωρὸς πεπεισμένος
καὶ αὐτός, ὅτι ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν.

— Ὁ ἄνθρωπος ἐξεδήλωσε ζωηρὰν δυ-
σαρέσκειαν καὶ ἀπέμακρύνθη μὲ βῆμα
βραδύ, μὴ θελήσας νὰ δηλώτῃ τὸνομά
του καὶ τὴν διεύθυνσίν του, ὅπως τῷ εἶ-
πεν ὁ θυρωρὸς διὰ τὴν περίπτωσιν ποῦ
ὁ κ. Βωτιέ θὰ ἐπέστρεφεν εἰς τὸ Λον-
δίνον.

— Ὁ ἀδαμαντοπώλης ὅμως δὲν εἶχε
τύχην, διότι ὁ ἄνθρωπος ποῦ τὸν
ἐζήτησεν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον, ἠμποροῦσε
νὰ τὸν βοηθήσῃ σπουδαίως. Ἦτον ὁ
λεγόμενος Ροβέρτος, ἀποπειραθεὶς τὴν
προτεραίαν, μετὰ θυελλώδη συζήτησιν,
ὑπὸ τοῦ Σκυλοκεράλου καὶ ἀποφασισμέ-
νος νὰ προδῶτῃ τὴν τὸν πρῶν ἀρχη-
γὸν του.

— Κρίμα! ἐτυλλογίζετο ὁ Ροβέρτος,
φεύγων ἀπὸ τὸ Βασιλικὸν Ξενοδοχεῖον,
ἀν ἐρχομένου ὀλίγου προτιθέρα, θὰ ἔβλεπα
τὸν Βωτιέ, θὰ τοῦ ἔλεγα ὅτι ἐπρεπε
καὶ τότε ὁ Σκυλοκεράλος θὰ τὴν εἶχε
πολύ ἄσχημα. Κρίμα! δὺς φορές εἶχε
ὡς τώρα, ποῦ μοῦ γλυτώνει, ὁ παληάν-
θρωπος. Ἀλλὰ ποῦ θὰ μοῦ πάῃ!.. Μή-
πως δὲν ξέρω τὴ διεύθυνσιν τοῦ Βωτιέ
στὴ Ρουέν; Κάλιο ἀργά, παρὰ ποτέ.
Θὰ τοῦ γράψω ἀμέσως καί, ἂν δὲν εἶνε
δειλός, ἔξῃ ὥρες ἀπὸ λάθῃ το γράμμα
μου, θὰ εἶνε ἐδῶ. Ἐννοία σου, μπάμπια
Σίμων, καὶ καλὰ σ' ἔχω!

— Ὁ Ροβέρτος εἰσῆλθεν ἀμέσως εἰς
ἕνα μ. π. ἂρ καὶ ἐκάθησε νὰ γράψῃ πρὸς
τὸν ἀδαμαντοπώλην. Τῷ περιέγραψεν
ἀκριβέστατα τὸ μέρος, ὅπου ἐκρατοῦντο
οἱ αἰχμαλωτοὶ, τῷ ὑπέδειξεν ἕνα τρό-
πον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἠμποροῦσεν εὐκο-
λῶτα νὰ τοὺς ἀπελευθερώσῃ, καὶ τῷ
ἐσύστησε νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ταχύτερον, διὰ
νάρχισῃ τὰς ἐνεργείας του, κατὰ τὸν
ὑποδειχθέντα τρόπον, ἐναντίον τῆς συμ-
μορίας τοῦ Σκυλοκεράλου.

— «Ἐάν δὲν μ' ἐγνώριζαν τόσον καλά
οἱ πρῶν συντροφοί μου—τῷ ἔγραψεν
εἰς τὸ τέλος,—θὰ σὰς ἐβοηθοῦσα καὶ ἐγὼ
αὐτοπροσώπως ἀλλὰ ἡ φανερά ἀνάμειξις
μου, τὸ παραμικρὸν διάδημα ἐν μέρους
μου, θὰ ἐκινούσε τὴν προσοχὴν των καὶ
θὰ τοὺς ἔκαμνε νὰ πάρουν τὰ μέτρα
των. Προτιμῶ διὰ τοῦτο νὰ μείνω κρυμ-
μένος εἰς τὰ παρασκήνια καὶ ἀπὸ ἐκεῖ
νὰ σὰς δίδω ὁδηγίας...»

— Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸ γράμμα, ὁ Ρο-
βέρτος τὸ ἔβαλεν εἰς ἕνα φακέλλον,
ἐπλήρωσε τὸ ποτὸν του καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ
τὸ μπάρ.

— Ἀλλὰ μόλις ἔκαμνε ἕνα βῆμα, ἕνας
ἄνθρωπος ποῦ ἐδιάβαζε τὴν ἔφημερίδα
του εἰς μίαν ἀγρὰν τῆς αἰθούσης, ἐση-
κώθη καὶ ἐτρέψεν εἰς τὴν θέσιν, ὅπου
ἐκάθητο πρὸ ὀλίγου ὁ Ροβέρτος.

— Ὁ ἀγνωστὸς ἐπῆρε τὸ στυπόχαρτον,
ποῦ εἶχε μεταχειρισθῇ διὰ τὸ στεγνώσῃ
τὴν ἐπιστολὴν του ὁ πρῶν συντροφὸς
τοῦ Σκυλοκεράλου, καὶ τὸ ἐζήτησε
πρόσεκτικῶς.

— Μειδίαιμα εὐχαριστήσεως ἐφότισε μετ'
ὀλίγον τὸ πρόσωπόν του, τὰ μάτια του
ἐλαμψάν ζωηρὰ καὶ ὁ μυστηριώδης
ἄνθρωπος ἔβαλε τὸ στυπόχαρτον ἐμπρὸς
εἰς τὸν καθρέπτην.

— Ἀλλ' ἔξωθεν, εἶχεν ἀναγνώτῃ, φαί-
νεται, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, μερικὰς
λέξεις, —ἐγινεν ὠχρὸς καὶ, σφίγγων μὲ
λύσσαν τοὺς γρόνθους, ἐξῆλθε καὶ αὐ-
τός ἀπὸ τὸ μπάρ, ἀφοῦ ἐκρούσε τὸ κομ-
μάτι τοῦ στυποχάρτου εἰς τὴν τσέπην του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Τὸ ἐπ' ἀριθμὸν 8 δωμάτιον.

— Μετὰ δύο ἡμέρας, ὁ Βωτιέ, λαβὼν
τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ροβέρτου, ἐπέστρεψε
μητεμπετισμένος εἰς τὸ Λονδίνον, καὶ με-

— τέθη κατ' εὐθείαν εἰς τὸ μέρος, ποῦ τῷ
εἶχε προσδιορίσῃ ὁ πρῶν συντροφὸς τοῦ
Σκυλοκεράλου.

— Ἦτο εἰς ἕνα δρομίσκον ὀπισθεν τοῦ
ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου, εἰς μίαν ἀπὸ
τὰς περιέργους ἐκείνας συνοικίας τοῦ
Λονδίνου, αἱ ὁποῖαι, μολοντί εἰς τὸ
κέντρον τῆς πόλεως καὶ πλησίον τῶν
πλουσιωτέρων συνοικιῶν, εἶνε πτωχαί,
ἀθῆαι καὶ ρυπαραί.

— Ὁ Βωτιέ, ποῦ τὴν ἐπισκέπτετο πρῶ-
τὴν φορὰν καὶ τοῦ ἔκαμνε μεγάλην ἐν-
τύπωσιν ἡ ἀθλιότης τῶν οἰκημάτων καὶ
τῶν ἀνθρώπων, ἐσταμάτησε μὲ ἀνακού-
φισιν εἰς τὸν ἀριθ. 33.

— Μόλις ὑπερέβη τὸ κατώφλι τοῦ οἰ-
κίσκου, μία γρήγὰ κουρελιάρα τὸν ἔπιασε
μὲ τὸ κοκκαλιάρικο χέρι της καὶ τοῦ
εἶπε μὲ τὴν βραχνὴν τῆς ζωνῆς:

— «Ἐ τοῦ λόγου σου! γιὰ ποῦ;...
Τί, ἐπειδὴ δὲν βλέπεις εἰς τὴν πόρτα λα-
κὲ μὲ χρυσὰ γαλόνια, νομίζεις πὼς
μπορεῖς νὰ μπαίνης σὰ στὸ σπίτι σου;
Γιὰ ποῦ, λέω;
(Ἐπειτα συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ἀγαπητοί μου,

— ΝΩΡΙΖΩ ἕνα κο-
ριτσάκι ἀπὸ τὸν και-
ρὸν σχεδὸν ποῦ γεν-
νιῆθηκε. Εἶχα νὰ τὸ
ἰδῶ κάμποσους μῆ-
νες, τώρα τελευταῖα,
καὶ ὅταν τὸ ξαναεἶ-
δα μοῦ φάνηκε σὰν

χλωμὸ καὶ ἀδύνατο.

— Τί ἔχει ἡ Πόπη; ρώτησα ἀνί-
συχος τὴν μητέρα της.

— Καλὰ εἶνε, μοῦ εἶπε. Γιατί;
— Μὰ... γιὰ τὴν ἡλικία της, ἔπρεπε
νάταν σὰν πιδ ἀνεπτυγμένη... Δὲν νο-
μίζετε πὼς ἀδυνατίσε;

— Ἄ, ἔκαμε τότε μὲ λύπη ἡ μη-
τέρα. Γι' αὐτό;.. μὰ τί περιμένετε
ἀπὸ παιδί, ποῦ τρέφεται ἀποκλειστικῶς
μὲ καραμέλες.

— Μὲ καραμέλες;... Ὁχι δὲ!
— Σὰς βεβαίω. Δὲν τρώγει πολλές.

— Τῆς τρώγει ὅμως ὅταν δὲν πρέπει.
Τῆς κόβουν λοιπὸν τὴν ὄρεξι καὶ δὲν
μπορεῖ νὰ φάγῃ τίποτε ἄλλο.

— Καὶ πὼς τὴν ἀγίνετε;

— Πὼς τὴν ἀγίνω! Μὰ τώρα ἡ Πό-
πη εἶνε μεγάλη. Μπορῶ νὰ τὴν ἐξῶ
αἰωνίως κοντά μου, εἰς τὰ μάτια μου; τὸ
πρωὶ ἔξωθεν, ἀφοῦ πιῇ βιαστικὰ λίγου
γάλα, —καὶ πολλὰς φορές ἀρῖνει τὸ μι-
σά, γιατί εἶνε ἥσυχὸ καὶ δὲν ἔχει ὄρι νὰ
τὸ ἀφίσῃ νὰ κρωῖτῃ, —φεύγει τρεχάτη
γιὰ τὸ σχολεῖο. Ἀλλὰ ὅσο βιαστικὴ καὶ
ἂν εἶνε, πάντα θὰ σταματήσῃ λίγο εἰς

— δρόμο, γιὰ νὰ πάρῃ δέκα ἢ εἰκοσι λε-
πτῶν καραμέλες.

— Μὰ νὰ μὴ τῆς δίδετε λεπτὰ!..
— Ἀδύνατο. Θὰ μοῦ πῇ: «μαμμά,
θέλω σήμερα ἕνα μολύδι, ἕνα τετρα-
διο, ἕνα βιβλίον, ἕνα χάρακα, ἕνα χάρτη».
Πότε τὸ ἕνα, πότε τὸ ἄλλο. Τῆς δίνω
—μπορῶ νὰ μὴ τῆς δώσω;—καὶ ἀντὶ νὰ
πάρῃ ἔξωθεν καλλιγραφία, παίρνει κα-
ραμέλες. Τῆς τρώει μιά-μιά στὸ σχολεῖο.
Τὴν τελευταία τὴν πιπιλίζει εἰς τὸ δρό-
μο, ἐνῶ σχολάζει. Καὶ φυσικὰ τὸ με-
σημέρι εἰς τὸ τραπέζι, οὔτε ἡ σούπα τῆς
ἀρέσει, οὔτε τὸ ψητό, οὔτε ἡ σαλάτα, οὔτε
τίποτα. Μετὰ βίας θὰ φάγῃ δύο μπου-
κιὰς καὶ θὰ πέσῃ εἰς τὸ φρούτο ἢ εἰς τὸ γλύ-
κισμα.

— Καὶ δὲν πεινᾷ ὕστερα;
— Πεινᾷ, ἀλλὰ τρώει... πάλι καραμέ-
λες. Γιατί τὰπόγευμα εἶνε ἄλλη ἰστο-
ρία. «Μαμμά, θέλω κλωστή, θέλω στέ-
διο, θέλω δελόνα.» Τῆς δίνω λεπτὰ,
μπορῶ νὰ μὴ τῆς δώσω; —καὶ ἡ δεκά-
ρα γιὰ τῆς καραμέλες πάντα θὰ οἰκο-
νομηθῇ. Ἐπειτα εἶνε ὁ μπαμπᾶς, ὁ
θεῖος, ὁ νονός... Ὅλοι μὲ τὸ χέρι στὴν
τσέπη, γιὰ τὴν Πόπη. Καὶ ἡ καραμέλες
τοῦ ἀπογεύματος τῆς κόβουν τὴν ὄρεξι
γιὰ τὸ βράδυ. Σὰς βεβαίω λοιπὸν, ὅτι
δὲν τρώει οὔτε τὸ μισό, ἴσως οὔτε τὸ τέ-
ταρτο ἀπ' ὅτι τῆς χρειάζεται, ἀπ' ὅτι
τρώει ἄλλα παιδιὰ στὴν ἡλικία της.
Γι' αὐτὸ τὴν βλέπετε χλωμὴ καὶ ἀδύ-
νατη, ἐνῶ δὲν ἔχει τίποτα. Μό.ο ἀτροφία.

— Ναι... τρέφεται δηλαδή μὲ ζάχαρι...
Γερὸ κόκκαλο, ἀλλὰ κρέας τίποτα. Μὰ
δὲν τῆς δίνετε νὰ καταλάβῃ;... αὐτὴ
τώρα εἶνε μεγάλη.
— Δυστυχῶς, τῆς ἔχη γίνῃ ἔξις, πά-
θος. Πὼς σεῖς οἱ ἄνδρες καπνίζετε;
— Ἐτσι μερικὰ παιδιὰ τὸ ρίχνουν στὰ
γλυκά. Ἡ λογικὴ δὲν ἔχει ἰσχὺν ἐδῶ.
— Δυστύχημα...
— Καὶ ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα. Φυσικὰ,
μιά μέρα, ἡ Πόπη θὰ σιχαθῇ τῆς κα-
ραμέλες της καὶ θὰ τρώγῃ καὶ λίγο
φαί. Ἀλλὰ θὰ ἀνθῆξῃ ὡς τότε; Αὐτὸ
εἶνε τὸ ζήτημα!

— Τὶ ἀνόητα ποῦ εἶνε τὰ παιδιὰ!..
— Πιδ ἀνόητα καὶ ἀπὸ τοὺς μεγά-
λους, εἶ;

— Αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία ἔκαμα μὲ τὴ μητέ-
ρα τῆς Πόπης. Καὶ σὰς τὴν ἔγραψα
ἐδῶ, γιατί μοῦ φαίνεται, ὅτι καὶ πολλὰ
ἄλλα παιδιὰ ἔχουν τὴν ἀνοησίαν νὰ
χορταίνουν μὲ καραμέλες. Μὰ γίνονται
μεγαλητέρα ἀνοητία νὰ κόβῃ κανεὶς
τὴν ὄρεξι του καὶ νὰ μὴ μπορῇ νὰ φάγῃ
τὸ ποσὸν τῆς τροφῆς ποῦ τοῦ χρειάζε-
ται ἀπαραιτήτως γιὰ τὴ συντήρησίν του,
γιὰ τὴν υγείαν τοῦ σώματος, καὶ γιὰ τὴν
εὐμορφίαν αὐτοῦ, —μπορεῖ νὰ εἶνε εὐ-
μορφὸ ἕνα κοριτσάκι χλωμὸ καὶ ἀδύνατο;
— νὰ θυσ. ζῆ δηλαδή τὸν ἑαυτό του,
γιὰ λίγες καραμέλες; Καὶ νὰ φῖνη τὴ

— σούπα του, τὰ μακαρόνια του, τὸ κρέας
του, τὰ χορτὰ του, τὸ γάλα του, ὅλα
ἐκεῖνα τὰ ὠραῖα καὶ θρεπτικὰ πράγ-
ματα, ποῦ οἱ γονεῖς του φροντίζουν νὰ
γεμίζουν τὸ τραπέζι τοῦς γι' αὐτόν;...
Καλὰς βέβαια καὶ ἡ καραμέλες, δὲν σὰς
λέγω, —εἶνε μάλιστα κάποιες ποῦ μάρε-
σουν καὶ μένα, —καὶ τὰ μπομπόνια, καὶ
ἡ πάστες καὶ ὅλα τὰ γλυκά. Ἀλλὰ
στὴν ὥρα τους...

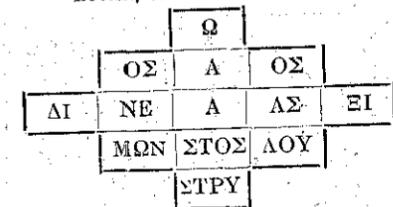
ΦΑΙΔΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Βλέπε «Ὁδηγὸν Συνδρομητοῦ». Κεφ. 1Β']

α') Παιγνίον

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀναστασίου Παπαντωνίου

— Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ
αὐταῖαι ὥστε νὰποτελέσθων τὰ ἐνδύματα
πέντε ποταμῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος.

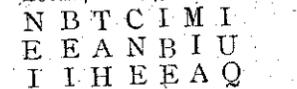
β') Μαρικὴν Εἰκὼν ἀνευ Εἰκόνας

Ἐστάλη ἀπὸ Μίαν Τσελλούλαν

— Νικό, Τάκη, τρέξτε καὶ μᾶς ἐρυ-
γε, μᾶς ἐρυγε!..
— Ποιὸς; ποιὰ;
— Μὰ σὰς εἶπα!

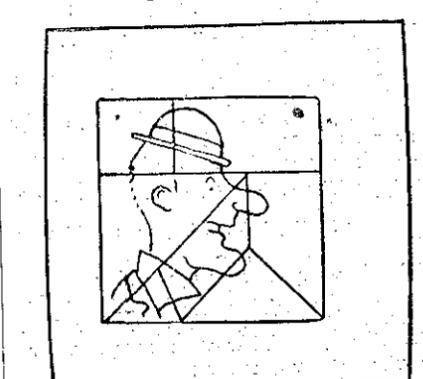
γ') Διὰ τοὺς Γαλμομαεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐπιγραφῆς
ταύτης.

Ῥύσεις τοῦ Ζου φύλλου

— α') Ἴδου πὼς συναρμολογοῦνται τὰ
7 τεμάχια. — β') Λέσθος, Λευκάς, Τέ-
νεδος, Ἀνδρος, Σαμοθράκη. — γ') Τσαῖ
(ΝΤΣΑ, Ἰσμήνη...) — δ') Pot felé
dure longtemps.

των τόμων έληξε την 30 Νοεμβρίου.) Μέλλοντα Φιλόσοφοι (στα) και άλλα.) Πρόσφυγα (έλαθα.) Ένετεικόν Αέοντα (χει καλός.) Νέον Έλληνα (εις τον πόλεμον, και οι πλέον πολιτισμένοι γίνονται κάποτε δάσκαλοι.) Κυκλαμιάδ (τι καλά που βρήκες το Σήμα της άελες; σου φαντάζομαι με τι χαράν το έφορες;) Τρελλήν Νεότητα (έστειλαι) έμπορεάς και δια το Έχυδρομείον.) Κυανόλευκον Αάβαρον (έλιφύη.) Έλληνα Νικητήν (υπόχαρτον έστειλα) και το Έ' άκόμη φύλλου τάς λύσεις έχεις καιρόν να στείλεις, άφού δέν έχουν δημοσιευθή! Απελευθερωμένο Έλληνό-πουλο (τά έλαθα όλα, εύχαριστώ, γράφε μου.) Χουσην Άκτινα (έστειλα.) Νεοάιδαν του Βοσπόρου (δέν έχω σήμερα τόπον να σου εξηγήσω) ές άλλοτε.) Έλαίδα της Ελλάδος (έστειλα.) Ουροπόλον Κωνσταντινουπόλεως (έλαθα, εύχαριστώ) Τουρκομελίτην (έλιφύησαν) Μαιμουδίτσαν (έστειλα) Αίραν της Σαλαφούς (βεβαίως το διεβήσασα) Λορελάι (δεκτή) Προξίλλαν (έστειλα) Αίμοσταγές Σαραντάπορον (δια την βραδύτητα πρέπει να παραπονεθής εις την διεύθυνσιν του Έχυδρομείου) Μαραθωνομόχον (ή τήρησις του κανονισμού εις άπαραίτητος) Νικήτην Κυανόλευκον, Βασιλείον τον Βουλγαροκτόνον, Χιακήν Άνθοδόσμην κτλ. κτλ.

Είς όσας έπιστολάς έλαθα μετά την 25ην Ιανουαρίου, ήπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Συνέχεια του 154ου Διαγωνισμού Δύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

Αι λύσεις γίνονται δεκταί μέχρι της 20 Μαρτίου. Άλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης, έφ' όσον δέν θά έχουν άκόμη δημοσιευθή.

96. Δεξιόγραφος
Είς σχήμα γεωμετρικόν Προσθέτει ένα γράμμα, Κ' ένα νησί ελληνικόν Προβάλλει έν τώ άμα.
Έστάλη υπό της Ρευβήθους Σελήνης

97. Διπλοῦς Στοιχειόγραφος
Είς σχήμα γεωμετρικόν Προσθέτει ένα γράμμα, Κ' ένα νησί ελληνικόν Προβάλλει έν τώ άμα.
Έστάλη υπό της Ρευβήθους Σελήνης

98. Αίνυμα
Κρεατίνο τό σουβλί, Σιδερένιο τό άρνί.
Τί εις;
Έστάλη υπό Μαρίας Κρουαίβ

99. Τείνονον
Τό πρώτον μου άνάπτει Συχνά στην έκκλησία
Τό δεύτερο φέγγει στη γή
Και δίνει εύτυχία.
Τά τρίτον άκρωτήριο, Τάλλο άνθος γνωστό, Άντανομία τό πέμπτο μου, Και ένα εύφωκόν.
Έστάλη από τό Θαλασσοπόδι του Στόλου

100-101. Δοροπαίγνι
1.—Ποίον δένδρον καρποφόρον, καυχάται ότι εις άράτον;
2.—Ποία εις ή έσχυροτέρα πόλις;
Έστάλη υπό του Φειδίου

102. Μυστική Έρώτησις
Είς τό μάθημα της Άνθρωπολογίας.
Ο Καθηγητής:—Πόσα όσα έχει ή.....
Ο Μαθητής:—Τριάκοντα τρία.
(Ζητείται ή συμπλήρωσις της έρώτησεως.)
Έστάλη υπό της Αδωνόμου Ήπειρου

103-107. Μαγικόν Γράμμα.
Τη άνταλλαγή ενός γράμματος εκάστης των κάτωθι λέξεων, δι' ενός άλλου, πάντοτε του αυτού, να σχηματισθούν άνευ άνιγγραμματος, άλλαι τόσαι λέξεις:
Θόλος, φάρος, κίβωτος, άνιαξ, Άμμον.
Έστάλη υπό του Βουλγαροκτόνου Έλληνο

108. Ποικίλη Άμροστιχίς.
Τά μέν άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων αποτελούν πόλιν της Ρουμανίας, τά δε μεσαία άρχαίον θεόν. Άπασαι αι ζητούμεναι λέξεις αποτελούνται από έπτά γράμματα:
1, Κράτος της Εξώρτης, 2, Στρατηγός άρχαίος περίφημος, 3, Βασιλεύς των Έβραίων, 4, Όροσειρά της Άσίας, 5, Πόλις της Άγγλίας, 6, Όμηρικη βασιλεία.
Έστάλη υπό του Βορσιου Σέλαος

109. Γεωμετρία
δς - λδρ - τ - μ - κρν
Έστάλη από τά Ναυτικά των Σπεσιών

110. Γρίφος
αν
1 οίκοι 0' τον
σε αν αν ε λινόν.

Έστάλη υπό της Μεγάλης Ελλάδος
Παρόραμα.—Είς τον ύπ' άρ. 66 Φάκελλον του δου φύλλου, και εις τάς δύο του καθέτους, έτέθησαν κατά λάθος από έπτά άστερίσκοι, άτι πέντε. Σβύσατε εκκείρων τον; πλεονάζοντας; δύο και λύσατε.

ΛΥΣΕΙΣ
των Πνευματικόν Άσκήσεων του φύλ. 42
519. Φίλιππος (φι, λίπος.)—520. Κίτος-κί-πος.—521. Νότος τόπος.
522. ΑΙΓΑΙΟΝ 522—524. 1. Τό Η-ΑΜΥΝΤΑΣ μερολόγιον. 2. Τά έρ-ΕΡΩΔΙΟΣ γαλιζ.—525. 5+3 ΠΕΡΣΕΥΣ Χ2—4 : 6—2—0. ΗΣΙΟΔΟΣ—526. ΣΥΡΙΑ (ΣΥ-ΑΝΝΙΒΑΣ 0δΣ, ζρΥε, ΛέΡος, ΑΝΕΜΟΝΗ Αίνο; Άετός.)—527. Ούδαι; σιγής; μετεώρησε.—521 δς, Σταγόνες ύδατος πέτρας κοιλίγουν (σπ-γόν' έν αίδα-τ' ως πέτρ' άς-κυλ έν ου-σύν.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[15'—87]
Αστυ των Όνειρων, εύχαριστοῦσα άντεύχομαι.—**Αύρα της Σαίφοδος.**
[15'—88]
Σύλλογον «Έλληνόπαιδα».—Ύποστηρίζων ύπόψηφους σας, ζητώ καταστατικόν σας μέσθω γραφείου Διαπλάσεως.—**Πνεύμα της Αντιλογίας.**
[15'—89]
Αναλλάσσω Μ. Μυστικά με άπασάπαντας τους έν Άθήναις.—**Πόθος της Πατρίδος, πρώην Διαβολάκι των Άθηνών.**
[15'—90]
Ελογαίς! Κατεργόμενος, εις τον άγώνα του Δημοφιρίματου; δια πρώην φοράν, ύποστηρίζομενος υπό της κρατιστάτης «Τριπλής Συμμαχίας» υπό τό ψευδώνυμον: **ΑΙΜΑΤΟ-ΒΑΜΜΕΝΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ** ζητώ άπ' όλου; την ΨΗΦΟΝ σας. **Ζήνων δ Κιτιεύς**
[15'—91]
Ποιό Έλληνόπουλο δέν θά δώση τάς πρώτας θέσεις εις τά άληθώς ύπεροχη ψευδώνυμα:
ΓΙΑΝΤΟΜΑΧΟΣ ΕΛΛΗΝ ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΟΣ ΕΛΛΑΣ ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΜΑΝΩΔΙΑΣΑΣ ΑΙΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ
ύποστηρίζομενα υπό τσσάφρον Σύλλογων;

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
δσαν αι λύσεις, άδιάνκριτως φυλλάδιον, έλήφθησαν από 20—26 Ιανουαρίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Ι. Γ. Μελισσανός, Α. Ε. Γλυκής, Μ. Χ. Τζουανάκου, Ε. Θ. Κασσαβέτης, Κ. Γ. Σπηλιόπουλος, Ι. Γ. Σπηλιόπουλος, Ε. Γ. Σπηλιόπουλος, Χ. Θ. Ηλιόπουλος, Σ. Α. Διαμαντί-πουλος, Γ. Ε. Σιμάτος, Π. Χ. Μείτάνης, Κ. Ε. Σιμάτου, Ι. Ν. Σέλλας, Α. Κ. Βούλαρης, Γά την Έλευθεριά, Κ. Φ. Κρίστης, Φ. Ν. Σέλλας, Σ. Ι. Σπανός, Γ. Ν. Πετρόπουλος, Χαμόγαλο της Νίκης, Α. Π. Μακρός, Γ. Πιτσός, Α. Α. Παλαριού, Αίμοσταγές Σαραντάπορον, Κεκουμής Θησαυρός, Π. Β. Ιωάννου, Γ. Χατζηπαναγιώτου, Ι. Α. Καποδίστριας, Άνδρ. Ίγγλέσις, Π. Σ. Νάγος, Ι. Α. Μελισσανός, Κούλα Α. Κονταρίνη, Σοφ. Α. Βακοῦτι.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Σοτ. Παπαθανασίου, Σ. Α. Βαμβακούλας.
ΑΙΓΙΟΥ: Β. Βασιλειάδης, Κ. Ι. Βασιλειάδης, Πέτρο Ι. Βασιλειάδης, Παυλ. Ι. Βασιλειάδης.
ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Χ. Α. Σιόνη.
ΑΡΓΟΥΣ: Β. Ι. Τσιπλάκος, Ι. Σ. Μενιδιά-της, Ε. Ι. Συρρογιώτης.
ΒΟΑΟΥ: Α. Γ. Τσαχανάς, Χ. Ε. Κάτακα.
ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Θ. Ν. Σχίτας, Ν. Παπανα-στασιού, Α. Ι. Τσακιογιάννης, Ν. Α. Παπαγιαβής.
ΖΑΤΟΥΝΗΣ: Ν. Κ. Σωτηρόπουλος, Α. Γ. Κιουνης.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Ν. Χ. Βασιλείου.
ΙΘΑΚΗΣ: Ν. Κονταράτος.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Η. Α. Όλημος, Α. Θεμελής, Ε. Π. Μίνο, Α. Η. Κρίκας, Ένας ζωής όπο-τεσάφην.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Μ. Ι. Γεωργιάδης, Σ. Ι. Γεωρ-γιάννης, Ί. Π. Δημόπουλος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σπ. Α. Κεφαλάς, Έλλη Α. Τριβόλη, Μαρία Γ. Φακίση, Α. Γ. Δασύλλας, Λι-ζέτα Γ. Δασύλλα.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Θ. Γ. Παυλάης.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Α. Σ. Παπαδόπουλος, Α. Β. Βασιλείου.

ΛΑΓΚΑΔΙΩΝ: Σπ. Γ. Τσίτσας.
ΜΕΛΙΤΑΙΑΣ: Π. Η. Δημητριάδου.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Γ. Κ. Κουτσαμάνης, Ν. Σ. Ζαμάς, Α. Β. Πατηρόπουλος.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Σ. Θ. Άντωνιάδης, Σ. Ν. Σω-τηριάδης.
ΠΑΛΟΚΧΩΡΙΟΥ: Ι. Χ. Κουστίνης.
ΠΑΤΡΩΝ: Έλλη.

ΠΕΡΑΙΩΣ: Ν. Ι. Ζωγραφίδης, Α. Θ. Ζάκας, Κ. Σ. Τσόπος, Ι. Μιχαλάς, Α. Θ. Ζάκας, Γ. Α. Δημόπουλος, Α. Φωκιάς, Σ. Άλεξογιάννης, Ματίνα Π. Παυλάκη, Ι. Π. Παυλάκης, Ι. Θ. Γιαννούσης, Άγγ. Θ. Γιαννούση, Μ. Ν. Ζωγρά-φου, Γ. Κ. Βέγκος, Ν. Π. Χουσαφτόπουλος, Ι. Τσουκαλάς, Γ. Κ. Σφαέλλου, Α. Ι. Σταυρόπου-λος, Α. Π. Βαργιάς, Α. Ηλιάδης, Κ. Α. Πατσός, Α. Γ. Σκαλλής, Α. Α. Πατσός, Θ. Ι. Σταυρό-πουλος, Β. Α. Κυριακόπουλος, Ε. Β. Βολσακίδης, Θ. Ν. Ζωγράφος, Ν. Α. Παπαζοήτου, Α. Ε. Σακελλαράκης, Ι. Θ. Νουίδης, Σ. Α. Βάλλης, Ζ. Βραχνός, Γ. Σ. Βαμβακιοίδης, Έλ. Κ. Μουζάκας, Σ. Ν. Ραλάνης, Ε. Ι. Γεληγορίου, Κ. Ζαζάρας, Ν. Ντενά, Α. Γ. Πετρογιάννης, Άλεξανδρίνα Ηρόια, Αλ. Σακιδής, Η. Γ. Φούσας.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Παπάνα, Α. Α. Ζαίπνα, Ε. Σ. Πα-παγεωργίου, Έβστ. Ι. Ρέντιου.
ΠΥΡΓΟΥ: Ν. Ι. Σταυρόπουλος, Ν. Β. Κα-σαβέτης.
ΣΕΡΒΟΥ: Χρ. Ν. Λάρας.
ΣΥΡΟΥ: Έφ. Μ. Δημητριάκη.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γ. Σ. Χριστοδούλου, Γ. Α. Παπαλεξόπουλος.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ηρωική Κοήτη, Ι. Ν. Τσελάς, Άστυ των Όνειρων, Ι. Καμπανέλης, Ίδατος Ζεύς, Πιτρυότικος Πόθος, Β. Α. Κούραλης, Ν. Α. Κούραλης, Α. Ε. Μενεξή.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Πλάτανος, Α. Χ. Λεμπέσης, Α. Χ. Οικονομοπούλου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Όλον των άνωτέρω τά όνόματα έτέθησαν εις την κληρωτίδα και εκληρωθήσαν οι έξης ές: ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Α. ΒΑΜΒΑΚΟΥΛΑΣ έν τ' αγνώ, ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΤΣΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ έν Δημητσά-νη, ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ έν Καλά-μιας, ΠΑΝΤΕΛ Η. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ έν Μεγαλά, ΘΕΩΔΩΡΟΣ Ν. ΖΩΓΡΑΦΟΣ έν Περασίαι και Ν. Σ. ΚΑΡΑΒΑΣΙΑΝΗΣ έν Πύργω, οι όποιοι ενεργήσασαν δια τρεις μήνας από 1 Φεβρουαρίου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους της Δια-πλάσεως και της Βιβλιοθήκης δια να περνάτε ώραία τάς όσας σας

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστάμενον υπό του Έχυδρομείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμών ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διά των Πρακτικόν Έσωτερ. Λ. 10. Έξωτερ. Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λεπ. 25
Έσωτερικου	Έξωτερικου		
Έτησία δρ. 8.—	Έτησία φρ. 10.—	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	
Έξάμηνος 4,50	Έξάμηνος 5,50		
Τρίμηνος 2,50	Τρίμηνος 3.—	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Όδός Έυαγγελίδου άρ. 38, παρά τή Βασιλικήν	
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός.			

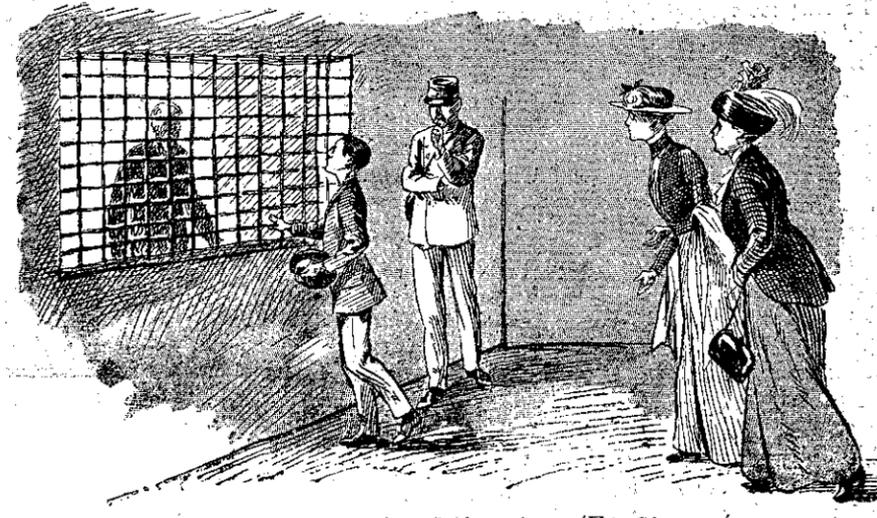
Περίοδος Β'—Τόμος 23ος Έν Άθήναις, 6 Φεβρουαρίου 1916 Έτος 38ον.—Άριθ. 10

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)
— Άλήθεια, εφιθύρισε ο γέρος.
— Βλέπετε λοιπόν, έξηκολούθησε ο μικρός, ότι για να κερδίξω τό ψωμί μου και να βοηθώ την οικογένεια, ένας τρό-πος μου μένει: να εισαχθώ στη Δραμα-τική Σχολή και να προσπαθήσω να με πάρουν από τώρα, για έργα που έχουν ρόλους παιδικούς.
Ο Καντινιώ, πριν απαντήσῃ εις αυτά, επέκθεσε πολύ. Έπειτα ειπε.
— Νομίζω, παιδί μου, ότι έχεις δίκιο. Γι' αυτό θά σε δεχθώ ως μαθητή και μάλιστα θά φροντίσω να σου βρω με-ρικούς μικρούς ρόλους....

«Ναι, είμαι πρόθυμος να σε βοηθήσω» (Σελ. 77, στ. δ')

«Μπαμπά! μπαμπά! εφώναξε ο μικρός...» (Σελ. 78 στ. α')

Ο Έρρίκος, καταχαρούμενος, έτοιμάσθηκε να γαλιάρη τον λαϊμό του καθηγητό για να τον εύχαριστήση. άλλ' αυτός του ένευσε, ότι δέν έτε-λειωσε άκόμη κ' έξακολούθησε:
— Ναι, είμαι πρόθυμος να σε βοη-θήσω να γίνης ήθοποιός, αλλά δέν θά τό κάμω, άν δέν μου δώση την άδεια ο πατέρας σου.

Ο μικρός, που τον ξαναγύρισε στη θλιβερή πραγματικότητα ή ύπενθύμι-σις αυτή του φυλακισμένου, άποκρί-θηκε:
— Άγαπητέ μου κύριε καθηγητά, άπόψε κιόλα θά έχετε την άδεια του πατέρα μου, γιατί σήμερα θά πάμε να τον ιδούμε... εκεί πέρα.
Τό δυστυχισμένο παιδί δέν έτολ-μούσε να προσφέρη την άπαισία λέξι φυλακή.

Ο Καντινιώ σήκωσε τά γαλανά του μάτια στον ουρανό, τά κατέβασε πάλι στη γή και τέλος — ήταν ένα σκηνικό, που τό έκαμνε συχνά με μεγάλη έπιτυχία, — τά προσήλωσε στο πρόσωπο του Έρρίκου και του ειπε:

— Άν άπόψε μου φέρης τή συγ-κατάθεσι του πατέρα σου, άπό αύριο έχω ένα καλό άγκυρα μέντο για σενα: είκοσιπέντε φράγκα την ήμέρα και τά έξοδά σου.

— Ω, κύριε καθηγητέ!... κύριε κα-θηγητέ! εφώναξε ο Έρρίκος. Τί καλός που είσθε!... Σας εύχαριστώ μ' όλη μου την καρδιά!

Όταν έγύρισε στο σπίτι, ο μικρός τά ειπε όλα στη μητέρα του και στην άδελφή του. Η δού γυναίκες δέν βρή-καν πιά τό θάρρος νάντίσταθούν ετην έπιθυμία του. Ένα μήνα τώρα, είχαν ύποστη τόσα! Είχαν γνωρίση όλες της δυστυχίες, και όλες της ταπεινώσεις και όλους τους έξευτελισμούς: Εισβολές αστυνομικών στο σπίτι, έρευνες, ανακρί-σεις, έπισκέψεις στη φυλακή. Η Λουί-ζα, που ήταν πάντα σοβαρή και μελαγ-χολική, είχε καταντήση τώρα τό ζωντανό άγαλμα της Λύπης. Και ή καιμένη ή κυρία Σομώ, ή αγαθή μαμά, ή φα-νατική άναγνώστρια των έπιφυλλίδων, υπέφερε επίσης πολύ, — μολονότι αυτή είχε από μέσα της κάποια εύχαρίστησι